

2. *Нетесова О.* Роль и задачи бухгалтера при автоматизации бухгалтерского учёта [Электронный ресурс] / О. Нетесова // Бухгалтер и Комп'ютер. — 2004. — №4. — Режим доступа до журн.: [http:// www.klerk.ru/print.php? 11367](http://www.klerk.ru/print.php?11367).

Шпанковська Н. Г.,
канд. екон. наук, професор кафедри обліку і аудиту,
Котенко Н. О.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту,
Канська О. І.,
асистент кафедри обліку і аудиту,
Національна Металургійна академія України (НМетАУ),
м. Дніпропетровськ

УДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ДЛЯ АНАЛІТИЧНОЇ ФУНКЦІЇ

Результати та ефективність економічної діяльності залежать від якості менеджменту. Якість менеджменту, як комплексна його характеристика, обумовлена інноваційністю та обґрунтованістю управлінських рішень (УР), своєчасністю, оперативністю та ефективністю їх впровадження.

Управлінська орієнтація сучасного економічного аналізу вимагає врахування особливостей кожного з видів функціонального менеджменту. Тому актуальною є проблема удосконалення класифікації управлінських рішень (УР), яка використовується під час аналітичного їх супроводження.

Огляд і аналіз джерел економічної літератури з проблеми типології УР свідчать про відсутність єдиного підходу до класифікації управлінських рішень і розбіжність ознак угруповання. Як правило, управлінські рішення розподіляються за часовою ознакою, за ієрархією, формою розробки та оформлення, що не охоплює усі їх види. Крім того, недостатньо враховується необхідність аналітичного супроводження управлінських рішень.

Метою даного дослідження є удосконалення типології управлінських рішень для аналітичної підтримки технології УР. Для досягнення цієї мети визначені та вирішені наступні завдання:

- оцінка існуючих підходів до типології управлінських рішень;
- вибір ознак угруповання управлінських рішень для потреб функціонального менеджменту;
- обґрунтування видів управлінських рішень для врахування їх особливостей в аналітичному супроводженні стадій технології УР.

Викладені в економічній літературі класифікації управлінських рішень містять від 2 до 13 ознак управління залежно від галузевої специфіки. Вони не враховують у повній мірі сучасні та майбутні вимоги до промислових підприємств.

У дослідженні запропонована та обґрунтована класифікація видів управлінських рішень для аналітичного їх супроводження у функціональному менеджменті за наступними ознаками:

1) за часовою ознакою виділяються: стратегічні, поточні та оперативні управлінські рішення;

2) за стадіями відтворення існують: науково-дослідні, досвідно-конструкторські, виробничі, збутові та логістичні управлінські рішення;

3) за функціональним призначенням угруповуються: аналітичні, прогностні, планові, організаційні, мотиваційні, облікові та контрольні управлінські рішення;

4) у відповідності елементам матеріального виробництва доцільно виділяти такі види управлінських рішень: технічні, матеріальні, трудові, технологічні;

5) за рівнями функціональної ієрархії управлінські рішення розподіляються на рішення, що приймаються на мегарівні, макрорівні, мезорівні, мікрорівні та нанорівні (тобто на рівні робочого місця);

6) за ознакою ініціативності розробки існують: управлінські рішення міжнародних органів, за розпорядженням державних органів, стандартні управлінські рішення та управлінські рішення за власною ініціативою;

7) за вихідними методами розробки розглядаються наступні види управлінських рішень: евристичні, традиційні, економіко-математичні та графічні, які призначені для узгодженості роботи ділянок та ін.;

8) за формою організації розробки й упровадження управлінських рішень доцільна їх диференціація на: колегіальні, колективні, індивідуальні та УР, що розроблені творчою групою;

9) за циклічністю розробки та впровадження доцільно виділяти постійні, періодичні та епізодичні управлінські рішення;

10) у залежності від оточуючого середовища суб'єкта господарювання впроваджуються зовнішні та внутрішні управлінські рішення;

11) за причиною розробки й прийняття розглядаються такі види: звичайні, форс-мажорні, ситуаційні, програмні та ініціативні управлінські рішення;

12) за рівнем новизни форми та змісту виділяють: інноваційні управлінські рішення; УР, спрямовані на удосконалення; традиційні та застарілі;

13) за організаційним оформленням управлінські рішення можуть бути: нормативні, орієнтовані та гнучкі;

14) за складністю відокремлюємо: інноваційні або нестандартні складні управлінські рішення; стандартні та прості;

15) за видами функціонального менеджменту суб'єкта господарювання доцільна диференціація УР на: операційні, інвестиційно-інноваційні, трудові, соціальні, техніко-технологічні, екологічні, збутові, зовнішньоекономічні, інформаційні, фінансові, контрольні та ін. управлінські рішення;

16) за оформленням: письмові (з дотриманням принципів документального оформлення на папері) у вигляді тексту, електронні, усні УР;

17) за результативністю: ефективні (або оптимальні) та неефективні.

Запропонована класифікація управлінських рішень є більш повною за ознаками угруповання та за охопленням управлінських рішень з урахуванням сучасних вимог до промислового виробництва, до процесу управління ним взагалі та до функціонального менеджменту. Призначенням цієї класифікації є: сприйняття вибору та застосуванню методів економічного аналізу під час аналітичного супроводження стадій (або етапів) технології управлінських рішень; удосконалення методик аналітичного супроводження УР з урахуванням особливостей конкретних видів УР функціонального менеджменту.

Ямборко Г. А.,

*канд. екон. наук, доцент кафедри обліку
в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

СУЧАСНІ ЗАСАДИ АНАЛІЗУ ЛІКВІДНОСТІ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Одним із напрямків розвитку фінансової звітності є створення умов для поглиблення аналітичності облікової інформації [1, с. 3], тобто водночас з розвитком фінансової звітності необхідно сформулювати комплексну методологію аналізу. Врахувавши при цьому, що фінансові звіти забезпечують користувачів достатньо уніфікованими і стандартизованими показниками, виникає потреба одержати ефективну аналітичну інформацію. При цьому, доречно зауважити, що запровадження єдиного методологічного